

настръхвахъ, като виждахъ тия наши български овци, които бѣха се сдружили съ вълцитѣ и имъ прѣдаваха своитѣ братя.

Ненадѣйно, единадесетъ деня слѣдъ арестуването ни, на 24 августъ, намъ се съобщи по-горня заповѣдь, че ние съ братовчеда ми се вдигаме отъ стаята на приставитѣ и се прѣмѣстваме въ жандермерийския каушъ, въ вертепа на прѣдателитѣ.

Това съобщение ме встреци. Азъ помислихъ, че бѣха рѣшили моето погубване, затова и ме туриха всрѣдъ шпионитѣ.

Единъ полицейски вдигна постелката и завивкигѣ ми и закрачи прѣдъ мене, за да ми покаже пжтя. Азъ отидохъ подиръ него и влѣзохъ въ кауша.

Бѣше още рано и издайниците не бѣха се върнали отъ позорното си занятие при военния съдъ. Въ стаята, която имаше около 12 метра дължина и около 6 метра широчина, се помѣщаваха нѣколко жандарми и нѣколко арестанти, изметѣгъ на пловдивскитѣ улици, нескромни нехранимайковци, които бѣха тръгнали по пжтя на порока и стигнали въ тъмницата, подпхнали пияници, които бѣха заспали на улицата и се събудили въ затвора. Насѣдали или налѣгали на мръсни рогозки, тия пазители и нарушители на общественото спокойствие бѣха еднакво гнусни, еднакво отвратителни. Само двама пò-чисто облѣчени турци лежеха на постелки, въ юго-източния кжтъ на стаята. Както отпослѣ се научихъ, тѣ бѣха затворени за дългъ къмъ турското съкровище. Прѣкупили бѣха десетѣка на нѣкои села, бѣха загубили отъ него не можеха да намѣрятъ пари да се издължатъ, и сега заплащаха съ затвора дефицита на своитѣ спекулации.

Въобще това полицейско помѣщение далечъ не бѣше храмъ на прѣслѣдваната добродѣтель. Освѣнъ насъ азъ заблѣлжихъ още единъ само политически затворникъ, живописеца Станиславъ Доспѣвский, когото бѣха прѣмѣстили оная заранъ въ тоя каушъ.

Жандарминѣтъ ни посла леглата на едни пò-чисти ужъ рогозки, и ние сѣднахме. Зазѣпаха на насъ всички отъ колъ и вжже събрани, постоянни или периодически пансионери на тоя държавенъ домъ, и зѣпахъ додѣто се наситиха. Послѣ едни задрѣмаха, а други запѣха. Очевидно бѣ, че единѣ имаха нужда отъ почивка, а другитѣ отъ разтуха. И пѣснитѣ на единѣ не бъркаха на съна на другитѣ, както